

Михайло Лозинський.

967

*Польська
народова
демократія.*

КИЇВ — 1909

Друкарня 1-ої Київської Друкарської спілки, Київ, Трьохсвятительська 5. Телеф. 1069.

Зміст:

	Стор.
I. Виступ народвої демократії на арену польського політичного життя	3—5
II. Еволюція польської політичної думки в Польськiм Королівствi від упадку повстання 1863/4 р.: Від позитивізму і програми органічної праці до „Поступово-Демократичного Союзу“. — Угодний напрям і „партія реальної політики“. — Соціалістичні партії. — Початки революційно-патріотичного руху	6—10
III. Історія народво-демократичного руху: Реакція проти позитивізму і „Głos“. — „Liga Polska“. — Історія її діяльності. — Її організація. — Її публікація н. н. „Rzecz o obronie czynnej i o skarbie narodowym“. — „Народовий Скарб“ і його ініціатор Мілковський. — „Związek Młodzieży Polskiej“. — Патріотичні маніфестації в Варшаві. — Замкнене „Głos-y“ і założене „Przegląd-y Wszepolsk-ogo“ в Галичині. — Переміна „Ліги Польської“ на „Лігу Народову“. — Історія „Ліги Народвої“. — Заложене народво-демократичної партії. — Уявлене „Ліги Народвої“. — Початки народво-демократичного руху в Галичині й Познанщині. Уявлене народво-демократичної партії в Польськiм Королівствi	11—26
IV. Ідейні основи народво-демократичного руху: Патріотично-народницько-соціалістичний характер „Głos-y“ — „Ліга Польська“ як наслідниця Польського Демократичного Товариства. — Маніфест сього товариства. — „Активна оборона“ Мілковського. — Ідейне обличчє „Союзу польської молодіжи“. — Соціалістичні впливи. — Хронічна революція“ Дмовського. — Зворот на право. — Розріст націоналізму. — „Національний егоїзм супроти етики“ Баліцкогo. — „Думки новочасного Поляка“ Дмовського	27—51
V. Політичні програми і діяльність народвої демократії: В Росії: Програма з 1896 р. — Проповідь оружної	

боротьби за незалежність і резиґнація з неї. — Програма з 1903 р. — Роль народо́вої демократії в російській революції. — Від непримиримости і западництва до угодовости і славянофільства. — „Niemy, Rosya i kwestya polska“ Дмовского. — *В Австрії*: Первісний демократизм. — Зближене до шляхти. Програма з 1905 р. — Антидемократичний демократизм. — *В Німеччині*: Роль обсерватора і критика. — Добрі і злі сторони положеня польського народу в Німеччині. — Антинімецькість на славянофільській основі 52—84

VI. Становище народо́вої демократії супроти інших народів на території Річи посполитої: Традиції. — Програма для російської Польщі з 1903 р.: Українці. — Литовці. — Жиди. — Програма для Галичини з 1905 р. — Український і литовський національний рух як плід ворожої інтриги“. — Становище до українського і литовського національного руху. — Становище до українського національного руху в Галичині. — Поплавский. — Баліцкий. — Дмовский. — На Схід. — Нема України, є тільки Польща і Росія. — Практика в Галичині: „Лагідність“ кривавих Баденівських виборів 1897 р. — В обороні польського двора перед страйковим рухом українського селянства. — В обороні Австрії перед українською ірредентою. — Аґенти-провокатори „різні панів і Жидів“. — Прихильність до москвофілів. — „Демократичні“ проекти виборчої реформи для збереженя „національного стану володіння. — Поборюване литовського національного руху. — Становище білоруського національного руху. — Асіміляторство і антисемітизм в жидівськiм питаю. — Масковане претенсій до Литви й Правобічної України 85—110

VII. Значіне народо́вої демократії для польської суспільности: Минувшість і теперішність. — Слова і діла. — Расово-націоналістично-шовіністична суть народо́во-демократичної теорії і практики. — Польський державний націоналізм в історичнім розвитку. — Його форми після упадку Річи Посполитої. — Народо́ва демократія як представниця польського державного націоналізму в сучасности. — Польський державний націоналізм як антитеза ідеалу свободи, рівности і братерства 110—118

